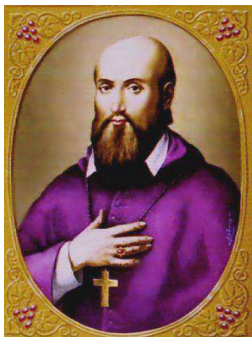

Dopis (č. 90) sv. Františka Saleského paní De Villesavinové

(pozn.: Byla to dáma ze dvora Ludvíka XIII., věnovala se během svého dlouhého života mnoha dobrým dílům.)

Moje drahá dcero, nacházíte se často mezi dětmi světa, které si podle svého zvyku tropí žerty ze všeho, co se přičí jejich smutným náklonnostem. Neztrácejte čas v hádkách s nimi, neprojevujte smutek kvůli jejich útokům, ale s radostí se zasmějte jejich posměškům. Přehlížejte jejich znevažování, těšte se z jejich kritik, dělejte si

legraci z jejich žertů. Kráčejte vždy vesele ve službě Pánu. Když se modlíte, doporučujte tyto ubohé lidi Božímu milosrdenství.

Vidím, že oplýváte pohodlím. Buďte pozorná, aby srdce nezůstalo do něho zapleteno. Šalamoun, nejmoudřejší ze smrtelníků, nezačal svoje nepopsatelné dobrodružství zálibou ve velkoleposti, v ozdobách, v ohromné výpravě, třebaže by to odpovídalo jeho stavu. Všechno co máme, nečiní z nás víc, než jsou druzí, protože neplatí za nic před Bohem a jeho anděly. Následujte Boží vůli v setkáních pro Vás obtížnějších. Málo se líbí Bohu to, co se líbí nám. Synovská věrnost vyžaduje, abychom dělali to, co se nám nelíbí. Mysleme na to, co říkával o sobě největší syn, kterým byl Ježíš: "Nepřišel jsem plnit svoji vůli, ale vůli toho, který mě poslal." (Jan 6, 38) Ani Vy nejste křesťankou, abyste plnila svou vůli. Vy odcházíte a já také odcházím bez nějaké naděje, že se uvidíme na tomto světě. Prosme Boha, aby nám dal milost žít na této pouti podle jeho zalíbení, takovým způsobem, abychom dosáhli nebeské vlasti. Můžeme být spokojeni, že jsme se potkali zde na zemi a mluvili o tajemstvích věčnosti.

Uchovejte si svatou srdečnou radost, která živí ducha a povzbuzuje bližního. Jděte v pokoji, Bůh ať je Vaším ochráncem, ať Vás drží za ruku a provází Vás na cestě své vůle. Jemu ať je vždy chvála, díky a čest.

Paříž květen 1619

Zdroje: <http://knihy.saleziani.sk/book/get?path=36.pdf>; <https://www.cirkev.cz/Media/CirkevOld/012838.jpg>

Zpravodaj lounské farnosti

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • Červen 2017 • Ročník 10 • Neprodejné

Úvodní zamyšlení

„Pláství medu je řeč vlídná, lahodou duši a uzdravením kostem.“
(Příslloví 16, 24)

Aktuálně

ČERVEN je zasvěcen Boží Láске, Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Zveme farníky každý pátek po mši svaté na **pobožnost k Božskému Srdci Páně**.

Ve čtvrtek 1. června 2017 od 18:30 proběhne setkání farní rady.

Každou středu od 10:00 se koná mše svatá v **Domově pro seniory U Prameně Louny**. Mši svatou můžete volně navštívit.

Každou sobotu od 18:00 se pravidelně koná mše svatá v **kostele sv. Jakuba v Cítolibeč** s nedělní platností pro věřící, kteří se nemohou z vážných důvodů účastnit nedělní mše svaté.

Pátek 9. června 2017 – NOC KOSTELŮ

V naší farnosti budou otevřeny tyto kostely:

- Louny, kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých pomocníků
- Louny, chrám sv. Mikuláše

V neděli 18. června 2017 se uskuteční při mši svaté v děkanském kostele sv. Mikuláše v Lounech sbírka na podporu bohoslovců.

Od 3. června do 24. září 2017 můžete navštívit ve františkánském klášteře v Kadani výstavu **Jan Hasištejnský z Lobkowicz (1450–1517)**.

Přehled nedělních a svátečních bohoslužeb

1. 6. 2017 **PAMÁTKA SV. JUSTINA, MUČEDNÍKA**
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých pomocníků
– Mše svatá v 17:30.
4. 6. 2017 **SLAVNOST SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 8:30.
Mši svatou doprovodí chrámový sbor.

Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Dolním Ročově
– Mše svatá ve 14:30.
11. 6. 2017 **SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 8:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
18. 6. 2017 **SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 8:30.
Mši svatou doprovodí chrámový sbor.
Slavnostní eucharistický průvod k oltáři a požehnání městu.
23. 6. 2017 **SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 17:30.
24. 6. 2017 **SLAVNOST NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE**
Kostel sv. Stanislava v Měrunicích – Mše svatá ve 14:00.
25. 6. 2017 **12. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 8:30.

Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně
– Mše svatá v 10:30.

Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
29. 6. 2017 **SLAVNOST SV. PETRA A PAVLA, APOŠTOLŮ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 17:30.

Plody Ducha svatého – vlídnost

Úsměv v táboře malomocných

(podle knihy: Bruno Ferrero, *Příběhy pro potěchu duše*)

Raoul Follereau (*1903 – †1977) pracoval v táboře malomocných na ostrově v Pacifiku a podal o tamějších poměrech velice burcující svědectví. Bylo to něco nepředstavitelného. Hrozné rány, strašlivě znetvoření lidé, vlastně už jen chodící mrtvoly, všude beznaděj, zlost, zuřivost. A přece si uprostřed tohoto zmrzačeného světa uchoval jeden nemocný stařec překvapivě zářivé a usmívající se oči. Prožíval stejné tělesné utrpení jako jeho nešťastní spoluobytelé. Bylo však vidět, že si zachoval chuť do života, nepodlehł beznaději a jednal s ostatními laskavě.

Follereau byl zvědavý, kde tento starý muž v takovém pekle, jakým byl tábor malomocných, bere sílu do života. Chtěl o něm proto vědět něco víc. Nenápadně ho sledoval a zjistil, že každé ráno za svítání se stařeček došoural až k ohradě, která uzavírala tábor ze všech stran, a zůstal stát vřdycky na stejném místě. Posadil se tam a čekal. Nečekal ale na východ slunce. Nečekal, až se objeví nad Pacifikem jeho záře. Čekal ale na chvíli, kdy na druhé straně ohrady vyšla žena, staříčká jako on, s tváří pokrytou spoustou vrásek, s očima plnými bolesti ale i vlídnosti. Žena nepromluvila. Poslala jen tiché a nenápadné poselství – úsměv. Ale ten muž se při jejím úsměvu rozzářil a odpověděl jí svým úsměvem. Rozhovor beze slov trval jen pár chvil. Pak se stařík znovu zvedl a pomalu se dal na cestu k barákům. Každé ráno. Zvláštní způsob každodenního rozhovoru. Malomocný, naplněný a posílený tímto úsměvem, mohl snášet další den a vydržet až do nového setkání s úsměvem na tváři té ženy.

Když se ho na to Follereau zeptal, malomocný mu všechno vysvětlil: „To je moje žena!“ A po chvíli ticha dodal: „Dříve, než jsem přišel sem, ona se o mne tajně starala, jak uměla nejlépe. Jedna zdravotnice jí dala mast. Každý den mi potírala mastí tvář, zachránila malou část, která jen tak tak stačila k tomu, aby mě tam mohla políbit... Ale stejně to všechno nebylo k ničemu. Nakonec mě přece odvezli sem. Ale moje žena mě následovala. Když ji každý den znovu spatřím, uvědomuji si, že právě ona mi dává jistotu, že dosud žiju. A pro ni ještě žiju rád.“